Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0921

(mr. J. van der Groen, voorzitter, T.I. van Bommel-Scheffer, mr. A.J. Verdaas, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	4 februari 2022
Ingediend door	De consument
Tegen	de Volksbank N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	1 november 2022
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (het PIFI), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Registraties in Incidentenregister en EVR. Op de betaalrekening op naam van de consument bij de bank is een uit factuurfraude afkomstig bedrag bijgeschreven. Dit bedrag is daarna contant opgenomen. Hierop heeft de bank de persoonsgegevens van de consument voor acht jaar opgenomen in het Incidentenregister en het EVR. De consument vordert verwijdering van deze registraties. De commissie heeft geoordeeld dat de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in deze registers. De bank hoeft de registratieduur niet te verkorten. De vordering is afgewezen.

1. Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van de bank en 6) de aanvullende stukken van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 23 september 2022. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger de heer mr. drs. C.M.E. Schreinemacher, advocaat, kantoorhoudende te Amsterdam. Namens de bank was mevrouw mr. [naam], klachtenbehandelaar serviceteam crime, aanwezig.

1.3 Desgevraagd heeft de consument aan het begin van de zitting verklaard dat hij de Nederlandse taal voldoende machtig is om de zitting te kunnen volgen en de vragen van de commissie te kunnen beantwoorden.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 9 februari 2016 is op naam van de consument online een rekening (hierna: de betaalrekening) aangevraagd bij ASN Bank, zijnde een dochteronderneming van de bank. In het kader van de aanvraag is een kopie van een Belgisch verblijfsdocument (een verklaring van inschrijving, ook wel E kaart genoemd) aan de bank verstrekt. In het aanvraagproces heeft de consument, in het kader van de afgeleide identificatie, € 0,01 overgemaakt van zijn ABN AMRO-rekening naar de nieuwe betaalrekening. Op het aanvraagformulier is een adres in Zwanenburg opgegeven en het formulier is ondertekend.

2.2 Op 19 februari 2016 is door de bank een bankpas verstuurd naar het opgegeven adres in Zwanenburg. De pincode is separaat naar hetzelfde adres gestuurd.

2.3 Op 16 maart 2016 is er een bedrag van € 2.850,-, onder vermelding van 'salaris' bijgeschreven op de betaalrekening. Dit bedrag is vervolgens binnen drie dagen contant opgenomen met de bankpas. Het bijgeschreven bedrag staat in verband met een grootschalige factuurfraude. De benadeelde partij heeft aangifte gedaan.

2.4 De bank heeft per brief van 22 maart 2016 per adres in Zwanenburg aan de consument medegedeeld dat zij op basis van deze gebeurtenis de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde Extern Verwijzingsregister (hierna: 'EVR') heeft opgenomen voor acht jaar.

2.5 Vanaf maart 2019 heeft de consument verschillende keren bezwaar gemaakt tegen de registraties. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid, waarna de consument zijn klacht aan Kifid heeft voorgelegd.

De klacht en vordering

2.6 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Incidenten-register en het EVR, althans verkorting van de duur van de opname tot zes jaar.

2.7 Ter onderbouwing stelt de consument dat de registraties van zijn persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister op onterechte gronden zijn geschied, althans dat de registraties buitenproportioneel zijn. Hiertoe voert hij de volgende argumenten aan:

- De consument is niet betrokken geweest bij deze fraude; hij is zelf slachtoffer geworden van fraude. Iemand anders moet de betaalrekening en bankpas hebben gebruikt.

Ten tijde van de aanvraag stond de consument ingeschreven in België en was niet ingeschreven in Nederland. Hij had in die tijd contact met een bemiddelaar voor werk, die gevestigd was in Zwanenburg. De bemiddelaar heeft aangegeven dat het handig zou zijn als de consument ook een rekening bij ASN Bank zou openen. Op die manier zou hij sneller zijn salaris ontvangen. De consument heeft zijn gegevens en een kopie van het verblijfsdocument aan de bemiddelaar gegeven. De bemiddelaar heeft op zijn computer de aanvraag voor de betaalrekening met medeweten van de consument gedaan. Het opgegeven adres in Zwanenburg was het adres van de bemiddelaar. De consument heeft nooit beschikt over de bankpas of de pincode voor de betaalrekening. De consument heeft vervolgens geen werk gekregen via de bemiddelaar en er is toen geen contact meer geweest met de bemiddelaar.

- Er zijn dan ook onvoldoende feiten of omstandigheden waarmee aannemelijk is gemaakt dat de consument een als strafbaar te kwalificeren feit in de zin van artikel 350 Wetboek van Strafrecht (hierna: Sv) heeft begaan. Ook kan niet worden gesteld dat de feiten die door de bank zijn gesteld van dien aard zijn, ook niet in hun onderlinge samenhang beschouwd, dat zij redelijkerwijs een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld rechtvaardigen.

- De opname van de persoonsgegevens van de consument in de registers is disproportioneel en het voortduren van de registraties weegt niet op tegen de persoonlijke belangen van de consument. Hij wordt onevenredig in zijn belangen getroffen. Door de registraties kan hij geen hypothecaire geldlening afsluiten voor de aankoop van een woning. Ook kan hij geen ander financieel product, zoals een creditcard, afsluiten. In de gegeven omstandigheden is een termijn van zes jaar voor opname in de registers meer dan proportioneel.

Het verweer

2.8 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 De commissie zal beoordelen of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het EVR en het Incidentenregister. In het bevestigende geval zal de commissie daarna beoordelen of de bank gehouden is tot verkorting van de duur van deze registraties.

Wat is het juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister?

3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in – met name – het EVR en het Incidentenregister voor de consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.[1]

3.3 Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Pr, zie de bijlage voor de relevante artikelen), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht.

3.4 De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met het PIFI, de AVG en de UAVG.

3.5 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2]

[1] Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en GC Kifid nrs. 2017- 717 en2018-377.
[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

Mocht de bank de gegevens van de consument opnemen in het EVR?

3.6 Tussen partijen is niet in geschil dat de bijschrijving van € 2.850,- op de betaalrekening afkomstig was van fraude. Ter discussie staat daarentegen of de door de bank gestelde feiten een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' van de consument aan die fraude opleveren in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument hierbij betrokken was. Het is aan de bank om dit te bewijzen.

3.7 De bank heeft zich op het standpunt gesteld dat zij de persoonsgegevens van de consument op goede gronden in het Incidentenregister en het EVR heeft geregistreerd. Volgens de bank is er voldaan aan een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' nu de fraude en de betrokkenheid van de consument bij deze fraude in voldoende mate vaststaan. De consument heeft erkend dat hij de betaal-rekening bij de bank heeft geopend. De bank heeft betoogd dat de consument verschillende tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de gebeurtenissen omtrent de betaalrekening. Ook heeft de consument op vragen van de bank geen antwoord gegeven. Dat sterkt de bank in de overtuiging dat de consument verwijtbaar heeft gehandeld. Ook heeft de consument volgens de bank geen bewijs geleverd van zijn stelling dat hij zelf slachtoffer is. Bovendien is het opmerkelijk dat de consument beweert de bankpas en de pincode nooit te hebben ontvangen, terwijl deze naar het adres zijn gestuurd dat hij zelf heeft opgegeven bij het openen van de betaalrekening. Verder is het opmerkelijk dat de consument geen contact heeft opgenomen met de bank toen hij de bankpas en/of pincode niet bleek te hebben ontvangen, terwijl de consument daartoe voldoende gelegenheid had. De bankpas is op 19 februari 2016 verstuurd, terwijl de frauduleuze transactie pas op 16 maart 2016 plaatsvond. Er is ook gebleken dat begin 2017 op het adres in Zwanenburg twee rechtspersonen zijn ingeschreven waarvan de consument de bestuurder was.

3.8 Tegenover het standpunt van de bank heeft de consument de stellingen ingenomen – kort samengevat – dat hij zélf slachtoffer is geworden van de gestelde fraude en dat de betaalrekening en de bankpas zijn gebruikt door iemand anders.

3.9 De commissie is alles overziend van oordeel dat de bank ten tijde van de registraties de conclusie heeft mogen trekken dat de consument in de fraude heeft geparticipeerd, althans de fraude mogelijk heeft gemaakt. Niet in geschil is dat de bijschrijving afkomstig was van fraude. Dat de consument een betaalrekening heeft geopend bij de bank, al dan niet met hulp van de bemiddelaar, is eveneens een vaststaand feit. Hoewel niet is komen vast te staan dat het de consument zelf is geweest die de contante opname heeft gedaan, had het echter op zijn weg gelegen om na het openen van de betaalrekening de bank te informeren over het feit dat hij nog geen bankpas en pincode had ontvangen. Door hiervan geen melding te maken bij de bank heeft de consument de aanmerkelijke kans aanvaard dat er strafbare gedragingen zouden plaatsvinden op/met zijn betaalrekening en bankpas.

Daarbij komt dat de consument de door de bank gemotiveerde stellingen dat hij op enige wijze betrokken is geweest bij de fraude, onvoldoende heeft weersproken. Zo heeft de consument wisselende verklaringen over de gebeurtenissen afgelegd en de onderlinge tegenstrijdigheid van deze verklaringen maakt deze ongeloofwaardig. Daar komt bij dat de consument ook ter zitting geen opheldering heeft gegeven.

3.10 Gelet op het voorgaande is er naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat er sprake is een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat de consument betrokken is geweest bij witwassen. Dit betekent dat aan de eerste twee vereisten voor registratie in het EVR is voldaan.

Is de registratie in het EVR proportioneel?

3.11 Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR ook een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur; de bank dient daarbij de belangen van de consument mee te wegen.[3] De consument moet vervolgens onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.12 In overweging 2.7 zijn de door de consument met zijn specifieke situatie verband houdende feiten en omstandigheden naar voren gebracht. Op grond van deze feiten en omstandigheden is de registratie volgens de consument disproportioneel.

3.13 Ten aanzien van proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie (acht jaar), heeft de bank gesteld dat de gedragingen van de consument een bedreiging vormen voor de belangen van de bank en de financiële sector en dat de bank, haar klanten en de financiële sector beschermd moeten worden tegen personen die betrokken zijn bij oplichting. Dit belang weegt volgens de bank zwaarder dan het belang van de consument. Volgens de bank zijn er geen (bijzondere) concrete omstandigheden aanwezig die verwijdering of verkorting van de externe registraties op dit moment rechtvaardigen.

3.14 De commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen heeft dan wel kan hebben voor de consument. Maar bij afweging van de betrokken belangen moeten de belangen die de bank heeft aangevoerd prevaleren. De consument heeft onvoldoende omstandigheden aangevoerd waaruit blijkt dat hij onevenredig hard geraakt wordt door de registratieduur. Ook de stelling van de consument dat hij geen financiering kan krijgen kan hem niet kan baten, omdat dit onvoldoende onderbouwd is.

[3] Vgl. GC Kifid nr. 2016-302.

Daarbij komt dat de omstandigheid dat de consument gedurende de periode van de registraties moeilijkheden ondervindt met het afsluiten van financiële producten niet meebrengt dat de (duur van de) registraties disproportioneel (is) zijn.[4] De registratie dient ertoe andere banken attent te maken op het incident waar de consument bij betrokken was en die informatie mee te nemen in hun beoordeling om al dan niet met de consument een financiële relatie aan te gaan.[5] Hierbij weegt de commissie mee dat de consument ook ter zitting geen openheid van zaken heeft gegeven en geen enkele concrete informatie heeft gegeven over het adres waarnaar de bankbescheiden zijn verzonden en de bemoeienis die hij had met dit adres. Dit ook in verband met de latere vestiging van twee rechtspersonen, waar de consument als bestuurder stond geregistreerd, op het adres in Zwanenburg.

3.15 Alle omstandigheden in overweging nemend – waarbij de kwalificatie (opzet)witwassen en de hierboven omschreven mate van verwijtbaarheid van belang zijn – is de commissie van oordeel dat de registratieduur van acht jaar in dit geval niet disproportioneel is en deze dus mag worden gehandhaafd.

Mocht de bank de gegevens van de consument opnemen in het Incidentenregister?

3.16 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Dat betekent dat de gegevens ook voor de duur van acht jaren in het Incidentenregister mogen blijven staan.

Conclusie

3.17 De conclusie is dat de bank niet gehouden is de persoonsgegevens van de consument uit het Incidentenregister en het EVR te verwijderen. De bank hoeft de duur van deze registraties niet te verkorten. Dit betekent dat de klacht ongegrond is en de vordering zal worden gewezen.

3.18 De commissie merkt tenslotte op dat als de omstandigheden van de consument in de toekomst wijzigen en hij als gevolg van de registraties problemen ervaart, het hem vrij staat om de bank te benaderen met het verzoek de registratieduur te heroverwegen.

[4] GC Kifid 2020-1078.
[5] GC Kifid 2022-0300

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)